

Тръгнаха Ванчо, Драганчо и Петю да се разходятъ далече въ полето.

Ала вървѣха каквото вървѣха, сепнаха се, край бостанитѣ спрѣха.

— Олеле! — рече Драганчо — я вижте тамъ срѣдъ бостана какво е главище!

— Туй е разбойникъ! — изплаши се Петю — съ пушка презъ рамо и сабя въ ржцетѣ!

Ванчо заплака, записка: — Другари, вижте: къмъ насъ презъ бостана удари!

Мигомъ тогава назадъ по шосето хукнаха презглава тритѣ момчета.

Ето насреща имъ чичо Захарий, яхналъ послушното куцо магаре.

— Бѣгай да бѣгаме овреме, чичо, страшенъ разбойникъ подире ни тича!

— Бре че страхливци! — засмѣ се Захарий, и предъ страхливцитѣ въ бѣгъ той удари.

Срѣщатъ следъ малко по друма пждаря, метналъ презъ рамо берданата стара.